

Bredase Merovingers hielden honingbijen

■ VERVOLG VOORPAGINA
STAD EN STREEK

Alsof deze vondst nog niet opzienbarend genoeg was, leverden De Bredase putmonsters onlangs nog een tweede botanische primeur op.

De 'Bredase' Merovingers uit Tuinzigt hielden bijen voor de honing. Hänninen: „Dat lijkt misschien heel gewoon, maar nooit eerder is binnen de landsgrenzen de vroeg-middeleeuwse aanwezigheid van honingbijen aangetoond.”

Ook de putwand is in Amersfoort onderzocht. De oudste plank daaruit bleek afkomstig van een eik die in de zomer van het jaar 649 was gerooid, het 'jongste' hout dateerde van 682.

De vondst van deze put – drie maanden later, in december '95 legde Van den Eijnde eveneens aan de Emerweg een tweede Merovingische boomstam-put bloot – was op zich al zeer bijzonder. Die vormde(n) het eerste bewijs in de West-Brabantse bewoningsgeschiedenis dat de streek ook ná de Romeinse tijd bewoond is gebleven.

Op de historische bewoningskaarten over de periode 50 tot 1000 jaar na Chr. was de regio Breda tot voor enkele maanden een witte plek. Tot dan toe was de oudst bekende nederzetting die waaruit – na het jaar 1000 – de stad Breda is ontstaan.

Er is de Bredase, maar ook de Amersfoortse archeologen dan ook veel aan gelegen het eerste Nederlandse ecologisch/archeologische onderzoek in Breda voort te zetten. Het plaatselijke gemeentebestuur noch het onderzoeksteam heeft daarvoor echter

geld beschikbaar. Veel meer conclusies over de leef- en omgevingsomstandigheden van de zevende-eeuwse 'voorvaders' zijn daarom voorlopig niet te verwachten. Tenzij de wetenschappers erin slagen alsnog een (particuliere) financier te vinden. Hänninger: „Momenteel zoeken we in het bedrijfsleven naar sponsors. Intussen ligt het project stil.”

• Een deel van de bijzondere houten waterput.

FOTO DE STEM/JOHAN VAN GURP